

forskjellige Omstændigheder ville være at tage i Betragtning, egne sig for almindelige regulerende Bestemmelser, hvilke derhos formentlig kun vilde kunne komme til at gaa ud paa, ved Fastsettelsen af et Maximum, at sætte Grændse for en vis Rundhaandethed fra Byraadets Side ved Uddelingen af Belymninger og Understøttelser; men en saadan Varsomhed for Ræmmerkassen vil neppe være nødvendig, og det foreslaas derfor, at denne Del af Litra c. udgaar (Vendningsforslag Nr. 1).

Foruden den af Byraadet affattede Vedtægt, der for hver enkelt Kjøbstad bliver Hovedbillet til Loven, som skal trykkes og bringes til almindelig Kundskab paa en af Justitsministeren nærmere bestemt Maade, og foruden de for alle Kjøbstæder fælles reglementariske Bestemmelser, der skulle fastsættes af Justitsministeriet for de i §§ 17 og 21 nævnte brandfarlige Næringsveie, paalægges Lovforslaget endvidere Brandkommissionerne i hver Kjøbstad for sig at forordne visse almindelige Forsigtighedsregler, som blive at iagttage i de i §§ 7, 12, 14 og 20 omhandlede Forhold. Udvalget tror imidlertid, det vil være rigtigst, saa lidt som muligt at sprede Supplementerne til Loven, og der er ogsaa andre Grunde, der tale for, at det vil være helbigst, at den Myndighed, Forslaget giver Brandkommissionerne til i de nævnte Tilfælde at fastsætte almindelige Forsigtighedsregler, henlægges til Byraadet, saaledes at Reglerne optages i Vedtægten. Her handles om Bestemmelser, der paa flere Maader gribe ind i de Dandlendes og navnlig i visse Haandværkeres daglige Virksomhed, og om det end maa indrømmes, at de enkelte Kjøbstæder frembyde Forskjelligheder, der nødvendigvis gjøre et vist Spillerum for slige Forskrifter, er det dog indlysende, at disse i deres Hovedtræk bør være ens. For at tage et bestemt Exempel af § 20 om Benyttelsen af Værksteder, hvor der arbeides i Træ, da ville de almindeligste Forsigtighedsforskrifter saaledes kunne tentes at gaa ud paa, at der i Værkstedet ikke maa ryges Tobak, at der ikke maa bruges Ild udenfor Døren, at der ikke maa bruges Lys uden i Lamper eller forsvarelige Lyseplader, at Spaaner ikke maa ophobes i Værkstedet, at dette omhyggelig skal efterses og aflukkes, naar Arbeidet forlades, m. m. og ligesom der vanskelig skal kunne paavises Grunde, for at saadanne Regler mere egne sig for den ene Kjøbstad end for den anden, saaledes har Arbeideren, Haandværksvenden, der arbejder snart i en By, snart i en anden, og for hvem Kjendtskabet til saadanne Bestemmelser er af Bigtighed, et Krav paa, at Reglerne ere faaendigt muligt de samme eller dog ensartede. — Dette vil neppe blive Tilfældet, naar Afgjørelsen fuldstændigt overlades til Brandkommissionerne, hvis Bestemmelser meget naturligt vilde blive samlende, hvorimod Udvalget antager, at den ønske-

lige Ensartethed vil opnaas, naar det paalægges Byraadene at affatte disse almindelige Forsigtighedsregler, der optages som et Led i Vedtægten, i Forbindelse med at den Veiledning fra Justitsministeriet til Vedtægten affattelse, som er bebudet i Bemærkningerne Pag. 11, og som Udvalget anser aldeles nødvendig, med tilstrækkelig Udførlighed gaar ind paa dette Punkt. I Genhold til det Anførte har Udvalget stillet Vendningsforslaget Nr. 2, og man skal kun tilføje, at naar Spørgsmaalet ordnes paa den af Udvalget foreslaede Maade, kommer man ogsaa mere i Harmoni med, hvad der om de samme Forhold ifølge Loven af 15de Mai 1868 er gjældende for Kjøbenhavn, hvor de tidnævnte Regler ere udsærdigede af Magistraten ved Raadstueplakater.

Vendningsforslagene Nr. 10, 16, 20, 26 og 34 ere Konsekvenser af Nr. 2.

Udvalget erkjender, at det er nødvendigt i selve Loven at fastslaa Omfanget for Borgernes Forpligtelse til at gjøre Tjeneste ved Brandkorpsen, men saaledes som § 1, andet Stykke, er affattet, staar det tvivlsomt, om Byraadet har Besøielse til i Vedtægten at gjøre Indskrænkning deri, selv om det maatte vise sig, at der, naar alt det tjenstpligtige Mandskab mellem 20 og 50 Aar skal medtages, vil komme et langt større Antal tilfælde, end man har Brug for. Det Samme kan være Tilfældet med Hensyn til de Kjørselspligtige, og Vendningsforslagene Nr. 3 og 4 tilfigte derfor at give Byraadet en fakultativ Myndighed i den Retning. Det sidstnævnte Vendningsforslag indeholder endvidere den Tilføining, at der skal erlægges Betaling for Kjørsler i Brandvæsenets Tjeneste udenfor Kommunens Grændser, og Grunden til denne Tilføining er den, at Kjøbstaden i Tilfælde af Udebrand paa Landet er pligtig at møde med Sprøiter og det til disses fagmæssige Betjening fornødne Mandskab indenfor en Miles Afstand fra Kjøbstaden, og man har fundet det ubilligt, at saadanne Kjørsler skulde kunne paalægges enkelte Kjørspligtige uden Betaling.

Naar det endvidere i § 1, andet Stykke, antydes, at Vedtægten skal specificere de særlige Undtagelser fra den almindelige Forpligtelse til at tjene i Brandkorpsen, tror Udvalget, at man her staar overfor det vanskeligste Punkt i Vedtægten. Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang Fritagelse for Tjeneste i Brandkorpsen, udenfor Svaghedstilfælde, hidtil har kunnet indrømmes, har givet Anledning til megen Tvivl og har været afgjort høist forskjelligt i de enkelte Kjøbstæder, og almindelige Regler i den Henseende vides ingensinde at være givne. Naar Fastsettelsen af saadanne Regler nu overlades vedkommende Byraad, turde Hensigtsmæssigheden af at lægge en saadan Myndighed i Byraadets Haand være Tvivl underkastet, saavel fordi